

EEN PINKSTERVAKANTIE NAAR CAP FREHEL EN LES SEPT ILES

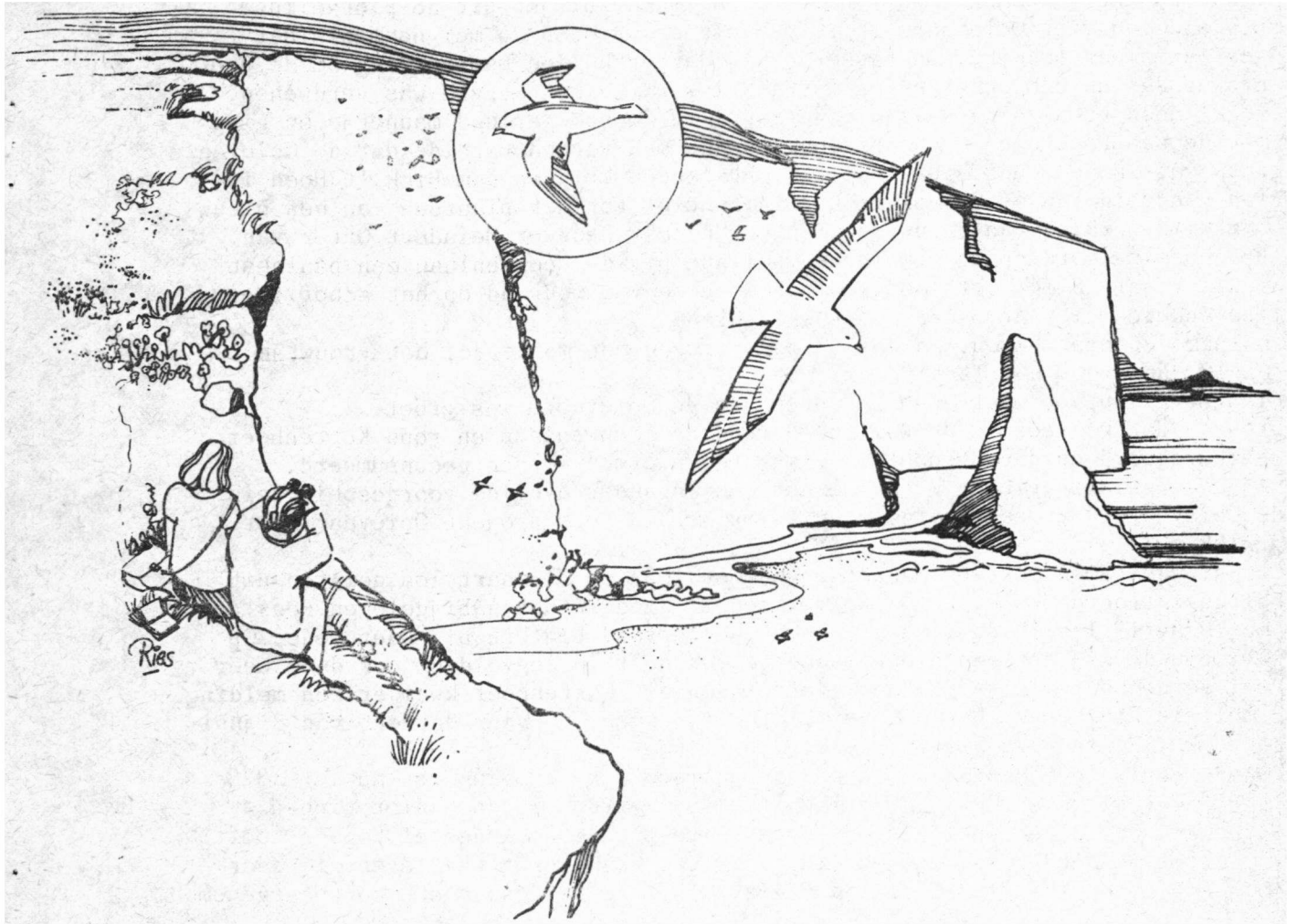
Ries Swankhuizen

Een weekje Cap Fréhel (Bretagne-Frankrijk) is de moeite waard. In het voorjaar broeden hier honderden zeevogels die gemakkelijk te observeren zijn o.a. vanuit een restaurant in een luie stoel met een kop koffie zie je hier door het raam Kuifaalscholvers, Drieteenmeeuwen, Zeekoeten, Zilvermeeuwen enkele Noordse Stormvogels. Deze broeden op een rots die oprijst vanuit zee pal voor het restaurant. De rots is hier wel 70 meter hoog. Bussen vol toeristen kijken hier naar beneden en zijn gefascineerd door het uitzicht en de vogels. Maar deze drukte kun je al heel snel ontlopen door van de weg af te gaan en de (W) kust te volgen van de landtong. Daar loop je dus alleen tussen velden gaspeldoorn, engels gras en wilde hyacinten, allen volop in bloei. Bij de eerste steile wand vallen ons de Noordse Stormvogels al op die hier met hun zo typisch stijf gehouden rechte vleugels door de lucht zeilen. Indringers in het broedterritorium wachten een uiterst vijandige ontvangst; de vogel brengt uit zijn maag een stinkende olie omhoog, die hij met uiterst precisie over de vijand heen spuwt. Waarschijnlijk waren wij niet dicht genoeg bij hen, want heel wat uurtjes zaten wij hier zonder dit mee te maken. Van dichtbij zag je goed de opvallende neusbuisjes bovenop de snavel. Deze vogels nemen enorm in aantal toe, breiden hun broedgebied steeds meer uit naar het zuiden. Rond 1750 werd de soort voor het eerst op IJsland waargenomen. In 1970 broeden er al meer dan 300.000 paren op de kusten van Groot-Brittannië en Ierland. Een gunstige factor was de uitbreiding van de visvangst, want het overboord geworpen visafval vormt voor hen een belangrijke voedselbron. Opvallend waren de Drieteenmeeuwen, die wij 3 jaar geleden hier niet zagen. Deze vogels herstellen zich dus weer na de ramp met de olietanker Amocadiz. Als wij de kust volgen en enkele ondergrondse bunkers en loopgraven achter ons laten, zien wij weer een geweldige rotspartij voor ons opdoemen. de zee er wild tegenaan beukend. Op deze wand zitten alle vogels (voor mij bekend) die hier broeden Zilvermeeuwen, 1 paartje Kleine Mantelmeeuw, Kuifaalscholvers, Noordse Stormvogels, Zeekoet, 1 paartje Zeealk, Drieteenmeeuwen, een hels kabaal maar wel indrukwekkend. De Drieteenmeeuwen steeds met z'n tweeën, dichtopelkaar, op grote hopen uitwerpselen zittend. Jonge Zilvermeeuwen manoevrerend op een randje bestookt door een daar broedende Kuifaalscholver. Een Zeealk die met visjes in z'n bek komt aanvliegen, om vervolgens in een spleet van de rots te kruipen. De Drieteenmeeuwen bevolken altijd de schaduwkant van de rots. Vaak kwamen wij terug op deze plek en iedere onvergetelijke uitzicht is de Cape Fréhel bij mooi weer, 's avonds om ± 7 uur wanneer de late avondzon de steile wanden en klippen een prachtig uitzicht biedt.

Wij kampeerden ook aan de kust 5 km. van de Cape.

Een prachtig gelegen 1 ster camping in de duinen, later overgaand in hoge dennenbomen. Jammer dat hier veel caravans stonden (allen dus onbewoond) die het landschap nogal ontsierden. Ook hier veel zangvogeltjes o.a. Goudvinken, (tientallen), Groenlingen, 1 Grauwe Vliegenvanger, Puttertjes, Kneu, Tjiftjaf, Zwartkoptuinfluiter, Roodborst, Heggemus. Richting de Cape 1 Roodborsttapuit, Veldleeuwerik, Geelgors. Iets dichterbij de Cape is nog een camping (2 ster) rechts van de weg (rijdend richting de Cape). Hier vandaan zou je dus heel goed excursies meteen lopend kunnen maken langs de rotsen. Eén uur en drie kwartier is het met de auto rijden naar Perros-Guirec.

Vanuit deze plaats kun je een boottocht maken van 3 uur naar Les Sept Iles.

Eén van deze eilanden wordt bevolkt door ± 5.000 Jan van Genten. De boot bleef een kwartier liggen in de baai. Vanaf deze boot zag ik dan voor het eerst Jan van Genten (5.000 weliswaar). Even later voer de boot speciaal richting eiland, waar een tiental Papegaaiduikers zaten. De eerste Jan van Genten vestigde zich hier in 1937. Vervolgens voeren wij naar een eiland waar iedereen van boord ging het Ile aux Moines, zo genoemd omdat er in de middeleeuwen een klooster stond. Na een beklimming naar de vuurtoren hadden wij een schitterend uitzicht. De boot vaart niet iedere dag. Van tevoren informeren bij een plaatselijke V.V.V. is wel handig. Bij de zeilschool, door Perro Quirec heen kun je de kaartjes kopen en vertrekt de boot 's morgen om 9 uur en 's middags om 1 uur.